

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

İKİNCİ BÖLÜM

SAZ VE DİĞERLERİ v. TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru no. 29218/20 ve diğer 2 başvuru)

© Çeviren, Kadir Öztürk, AIHS Hukuk Danışmanı, Hukuk Çevirmeni, [@LegalCounsel TR](#), 2023. Bu çeviriyi yayımlama izni, yalnızca Mahkeme'nin veri tabanı olan HUDOC'a konulması için verilmiştir.

© Translated by Kadir Öztürk, Legal Counsel to the ECHR, Legal Translator, [@LegalCounsel TR](#), 2023. Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

KARAR

STRAZBURG

24 Ekim 2023

İşbu karar kesindir, ancak şekli değişikliklere tabi tutulabilir.

Saz ve Diğerleri v. Türkiye davasında

Başkan Jovan Ilievski,
yargıçlar Lorraine Schembri Orland,
Diana Sârcu

ve Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı Dorothee von Arnim'in katılımıyla Komite olarak toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm);

İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşme'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca Türkiye Cumhuriyeti aleyhine, ekli tabloda listelenen başvuruçular ("başvuruçular") tarafından çeşitli tarihlerde Mahkeme'ye yapılan başvuruları;

Sözleşmenin 8. maddesi kapsamındaki şikayetlerin, Türkiye Cumhuriyeti Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Dairesi Başkanı Hacı Ali Açıkgül tarafından temsil edilen Türk Hükümeti'ne ("Hükümet") bildirilmesi ve başvuruların geri kalanının kabul edilemez olduğunun beyan edilmesine ilişkin kararı;

Mahkeme önündeki yargılamada, başvuruçular Cumali Saz'a, kendisini temsil etmesine izin verilmesine ilişkin kararı (Mahkeme İçtüzüğü'nün 36 § 2 maddesi);

Hükümet'in gözlemlerini;

Başvuruçular Tahir Kaplan'ın gözlemlerini ve başvuruçular Cumali Saz ve Abdullah Akı'nın başvurularını takip etme niyetinde olduklarının doğrulanmasını göz önünde bulundurarak;

3 Ekim 2023 tarihinde gerçekleştirilen kapalı müzakerelerin ardından,

Bu tarihte kabul edilen aşağıdaki kararı vermiştir:

DAVANIN KONUSU

1. Başvurular, ilgili tarihte tutuklu olan başvuruçuların hafta sonları okul çağındaki çocukları ile ziyaret yapma taleplerinin yerel makamlar tarafından reddedilmesine ilişkindir.

2. Başvuruçular Cumali Saz, 6 Kasım 2018 tarihinden, denetimli serbestlik tedbirleri altında salıverildiği 31 Ocak 2020 tarihine kadar Osmaniye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda tutuluyordu. 3 Eylül 2018 tarihinde Osmaniye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu idaresi tarafından hafta sonu ziyaretlerine ilişkin getirilen kısıtlama nedeniyle, başvuruçular, söz konusu dönemde okul çağındaki çocuklarının kendisini önemli ölçüde daha az ziyaret edebildiğini iddia etmiştir.

3. Başvuruçular Tahir Kaplan, 4 Ağustos 2016 tarihinden, denetimli serbestlik tedbirleri altında salıverildiği 19 Mart 2021 tarihine kadar Bolu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda tutuluyordu. 21 Eylül 2018 tarihinde Bolu Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu yönetimi, yeterli personel bulunmaması ve cezaevinin bu tür ziyaretleri kabul etme kapasitesinin yetersizliği nedeniyle hafta sonları ziyaretlere izin vermeme kararı almıştır.

4. Başvurucu Abdullah Akı, 9 Ağustos 2019 tarihinden itibaren Türkoğlu L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nda tutulu bulunmaktadır. Başvurucunun hafta sonu ziyaret hakkını kullanma talebi, kaynak yetersizliği nedeniyle 23 Ağustos 2019 tarihinde Türkoğlu L Tipi Ceza İnfaz Kurumu yönetimi tarafından reddedilmiştir.

5. Tüm başvurucular, hafta sonu ziyaret haklarına getirilen kısıtlamaların kaldırılması için ilgili infaz hakimlikleri nezdinde şikâyet prosedürünü kullanmıştır. Şikâyetlerinin reddedilmesi üzerine başvurucular, Sözleşme'nin 8. maddesine dayanarak Anayasa Mahkemesi önünde bireysel başvurusu yapmışlardır. Anayasa Mahkemesi, bireysel başvurularını açıkça dayanaktan yoksun olduğu gerekçesiyle özet bir kararla reddetmiştir.

6. Hükümet tarafından sağlanan bilgilere göre, şikâyet konusu kısıtlamaların uygulandığı ilgili dönemde, başvuru Cumali Saz, çocukları tarafından 26 kez, başvuru Tahir Kaplan, 56 kez ve başvuru Abdullah Akı, 9 kez ziyaret edilmiştir.

MAHKEME'NİN DEĞERLENDİRMESİ

I. BAŞVURULARIN BİRLEŞTİRİLMESİ

7. Başvuruların benzer konularını dikkate alan Mahkeme, bunların tek bir kararda birlikte incelenmesini uygun bulmaktadır.

II. SÖZLEŞME'NİN 8. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

8. Başvurucuların tümü, hafta sonları çocuklarıyla görüş/ziyaret haklarını kısıtlayan ulusal makamların kararlarının sonucunda, Sözleşme'nin 8. maddesi uyarınca özel hayat ve aile hayatlarına saygı gösterilmesi haklarının ihlal edildiğinden şikâyetçi olmuşlardır.

9. Hükümet, hafta içi günlerde çocukları tarafından ziyaret edilebildikleri ve çocuklarıyla iletişim kurmak için telefon veya yazışma gibi diğer iletişim araçlarından yararlanma imkânından yoksun bırakılmadıkları göz önünde alındığında, başvurucuların hiçbirinin önemli bir zarara uğramadığını ileri sürmüştür.

10. Mahkeme, daha önce *Subaşı ve Diğerleri v. Türkiye* (no. 3468/20 ve diğer 18 başvuru, §§ 61-63, 6 Aralık 2022) davasında sunulan benzer itirazların reddedildiğini ve mevcut davada bu sonuçlardan ayrılmak için hiçbir neden görmediğini belirtmektedir. Bu nedenle Mahkeme, bu şikâyetin Sözleşmenin 35 § 3 (a) maddesi anlamında açıkça temelsiz veya başka herhangi bir gerekçeyle kabul edilemez olmadığını düşünmektedir. Dolayısıyla, söz konusu şikâyetin kabul edilebilir olduğuna karar verilmelidir.

11. Ayrıca, emsal nitelikteki *Subaşı ve Diğerleri* davasında (a.g.k., §§ 77-93), Mahkeme, halihazırda mevcut davadakilere benzer konularda 8. maddenin ihlal edildiğini tespit etmiştir.

12. Mahkeme, kendisine sunulan tüm belgeleri inceledikten sonra, mevcut şikâyetin esası konusunda kendisini farklı bir sonuca varmaya ikna edebilecek herhangi bir olgu veya iddia bulamamıştır. Mahkeme, başvurucuları etkileyen şikâyet konusu kısıtlamaların, tutuklu ve hükümlülerin aile hayatına ve çocuklarıyla olan ilişkilerine saygı gösterilmesi hakkı dikkate alınmadan, yalnızca cezaevlerinin kapasitesine ilişkin mülahazalara dayanılarak alındığını (a.g.k., § 90) ve bu kısıtlamaları inceleyen yerel mahkemelerin Sözleşme'ye uygun bir yaklaşım benimsemediklerini (a.g.k., § 91) gözlemlemektedir. Konuyla ilgili içtihatlarını göz önünde bulunduran Mahkeme, mevcut davada uygulanan ulusal yasal çerçevenin, Sözleşme'nin gerektirdiği şekilde, başvurucuların aile hayatına saygı gösterilmesi haklarına keyfi müdahale yapılmasına karşı yeterli koruma sağlayamadığı sonucuna varmıştır (ayrıca bakınız, a.g.k., § 93). Bu nedenle, Sözleşmenin 8. maddesinin ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

SÖZLEŞMENİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

13. Başvurucu Tahir Kaplan, manevi tazminat bağlamında 15.000 avro (EUR) ve avukatlık ücretleri de dahil olmak üzere masraf ve giderler bağlamında 1.600 avro talep etmiştir. Bununla birlikte, başvurucu ikinci talebi ile ilgili herhangi bir destekleyici belge sunmamıştır.

14. Gecikmiş ve her halükârda aşırı olduğunu ileri sürerek Hükümet, Tahir Kaplan'ın taleplerine itiraz etmiştir.

15. Mahkeme, Bölüm Başkanı'nın 29 Mart 2023 tarihinde Mahkeme İçtüzüğü'nün 38 § 1 maddesi uyarınca Tahir Kaplan'ın süre sınırı dışında sunulan gözlemlerinin ve adil tatmin taleplerinin dava dosyasına kabul edilmesine karar verdiğini belirtmektedir. Mahkeme, bu durumda, manevi zarar bağlamında söz konusu miktardan doğabilecek her türlü vergi hariç olmak üzere başvurucuya, 1.500 avro ödenmesine hükmetmiştir. Masraf ve giderlere ilişkin talepleri ile ilgili olarak, Mahkeme, başvurucunun iddia edilen masraf ve giderlere fiilen maruz kaldığını herhangi bir destekleyici belgeyle gösteremediğini gözlemlemektedir. Bu nedenle Mahkeme, diğer taleplerin reddedilmesine karar vermiştir.

16. Son olarak, başvurucuların geri kalanları, Mahkeme tarafından belirlenen süre içinde adil tazmin talebinde bulunmamıştır. Bu nedenle Mahkeme, söz konusu başvuruculara herhangi bir meblağın ödenmesi yönünde bir talebin bulunmadığı kanaatindedir.

BU NEDENLERLE MAHKEME, OYBİRLİĞİ İLE,

1. Başvuruların birleştirilmesine;
2. Sözleşmenin 8. maddesi kapsamındaki şikâyetlerin kabul edilebilir olduğuna;
3. Sözleşmenin 8. maddesinin ihlal edildiğine;
4.
  - a) Davalı Devlet tarafından, üç ay içerisinde, ödeme tarihindeki geçerli döviz kuru üzerinden davalı Devletin para birimine çevrilmek ve söz konusu miktarlar üzerinden ödenebilecek her türlü vergi tutarı hariç olmak üzere, manevi tazminat bağlamında, Sayın Tahir Kaplan'a 1.500 (bin beş yüz) avro ödenmesine;
  - b) Yukarıda bahsi geçen üç aylık sürenin bittiği tarihten itibaren ödeme gününe kadar geçen sürede, yukarıda bahsedilen miktara, Avrupa Merkez Bankası'nın söz konusu dönem için geçerli olan marjinal faiz oranına üç puan eklenmek suretiyle elde edilecek oran üzerinden basit faiz uygulanmasına;
5. Sayın Tahir Kaplan'ın adil tazmine ilişkin diğer taleplerinin reddedilmesine karar vermiştir.

İşbu karar İngilizce tanzim edilmiş olup, Mahkeme İç Tüzüğü'nün 77. maddesinin 2 ve 3. fıkraları uyarınca 24 Ekim 2023 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Dorothee von Arnim
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Jovan Ilievski
Başkan

SAZ VE DİĞERLERİ v. TÜRKİYE KARARI

EK

Dava listesi:

Sıra No	Başvuru no.	Dava adı	Başvuru Tarihi	Başvurucu Doğum Yılı Adresi Uyuđu	Temsilcisi
1.	29218/20	Saz v. Türkiye	26/06/2020	Cumali saz 1986 Hatay Türk	
2.	29787/20	Kaplan v. Türkiye	03/07/2020	Tahir KAPLAN 1978 Samsun Türk	Osman GÖL
3.	31074/20	Akı v. Türkiye	14/07/2020	Abdullah AKI 1985 Şanlıurfa Türk	Rıfat HANÇERKIRAN